

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ

ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΩΑΝΝΟΥ ΓΕΝΝΑΔΙΟΥ 14 (115 21)

ΤΗΛ. 210-72.72.204, ΦΑΧ 210-72.72.210

Πρωτ. 856
Αριθμ.
Διεκπ. 492

Αθήνησι 9^η Φεβρουαρίου 2011

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ 2908

Πρός
Τό Χριστεπώνυμον Πλήρωμα
Τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Θέμα: «Περί τῶν Ἱερατικῶν Κλίσεων».

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Ἐχοντας διανύσει τό ἡμῖσιν τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, ἡ ἀγία μας Ἐκκλησία σήμερα, Κυριακή τῆς Σταυροπροσκυνήσεως, τιμᾶ καί προσκυνεῖ τόν Τίμιον Σταυρό τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τόν ὑψώνει καί τόν προβάλλει, ὀρόσημο πίστεως καί ἐλπίδος γιά κάθε χριστιανό, ὁ ὁποῖος ἀγωνίζεται τόν καλόν ἀγῶνα τῆς πίστεως. Παράλληλα ἡ Ἐκκλησία σήμερα ἐνθυμεῖται τίς ἱερατικές κλίσεις καί δοξάζει τόν Κύριο πού ἐμπνέει στίς καρδιές νέων ἀνθρώπων τόν κατά Θεόν ζήλο καί τήν ἔφεση τῆς διακονίας τοῦ Ἁγίου Θυσιαστηρίου.

Ὁ Σταυρός τοῦ Κυρίου ἀποτελεῖ γιά μερικούς σκάνδαλο ἢ μωρία, γιά τούς πιστούς ὅμως χριστιανούς εἶναι, κατά τήν ρήση τοῦ ἀποστόλου Παύλου, «Θεοῦ δύναμις καί Θεοῦ σοφία» (πρβλ. Α' Κορ. 1, 22-24). Κατά τόν ἴδιο τρόπο ἡ ἱερωσύνη, ἡ ζωή τοῦ κληρικοῦ καί ἡ προσφορά του στόν κόσμον, εἶναι γιά πολλούς πράξη τήν ὁποία δέν ἔχουν τήν δύναμη νά κατανοήσουν, καί γιά τοῦτο τήν ἀντιμετωπίζουν εἴτε ὡς μωρία, εἴτε ὡς σκάνδαλον. Ὅντως, προκειμένου νά ἀφιερῶσι κανεῖς τήν ζωή του στήν ὑπηρεσία τοῦ Θεοῦ, χρειάζεται νά διαθέτει μεγάλα ἀποθέματα πίστεως καί ἀγάπης πρός τόν Θεό καί πρός τόν πλησίον, ὥστε νά ὑπαγορευεῖ καί αὐτήν ἀκόμη τήν αὐτοθυσία. Ἀκόμα περισσότερο ἀπαιτεῖται διαρκῆς προσπά-

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ

ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΩΑΝΝΟΥ ΓΕΝΝΑΔΙΟΥ 14 (115 21)

ΤΗΛ. 210-72.72.204, ΦΑΧ 210-72.72.210

2

θεια, προκειμένου να άντεπεξέλθει στις απαιτήσεις τής ιερατικής κλίσεως, και βοήθεια τήν όποία μόνον ό Θεός μπορεί να παράσχη. Σέ μία κοινωνία όμως, στήν όποία καθημερινώς και παντοιοτρόπως καλλιεργείται ως στάση ζωής ό άτομοκεντρισμός και τό συμφέρον, δέν εΐναι εύκολο να κανανοηθοϋν οι προϋποθέσεις και οι άρετές πού εΐναι άπαραίτητες για τό ιερατικόλν λειτούργημα.

Ζοϋμε σε εποχή, κατά τήν όποία κυριαρχεί ή άβεβαιότητα για τό μέλλον, ή ανασφάλεια, ή άγωνία για τό αύριο. Η κατάσταση αυτή άφορα στο σύνολο τής κοινωνίας και όφείλεται κυρίως σε πνευματικά αίτια, άλλότρια προς τό κήρυγμα του Εϋαγγελίου. Η έλλειψη άγάπης, άλληλεγγύης και άνθρωπιās, ή καλλιέργεια του άτομοκεντρισμοϋ και ή αλόγιστη προσπάθεια κορεσμοϋ των υλικών επιθυμιών και σαρκικών άπολαύσεων, εϋθύνονται πρωτογενώς για τήν πολυδιάσπαση τής κοινωνίας, για τήν έκμετάλλευση, για τά ποικίλα άδιέξοδα. Αυτή ή έσωτερική άγωνία σχεδόν του καθενός, ή αίσθηση τής προσωπικής του αδυναμίας και ή άνάγκη για λύτρωση από τά κάθε είδους δεινά, άποτελοϋν κοινό χαρακτηριστικό των περισσότερων ανθρώπων, άκόμα και όσων δέν θεωροϋν τον έαυτό τους ως μέλος τής Έκκλησίας.

Έκείνο πού λησμονεί ό κόσμος μας εΐναι ότι ή όποιαδήποτε προσπάθεια αναστροφής των κακώς κειμένων τής κοινωνίας μας, προκειμένου να πετύχει, όφείλει να φροντίσει πρωτίστως για τήν θεραπεία των αιτίων, δηλαδή να μεριμνήσει για τήν πνευματική θεραπεία και λύτρωση. Μέσα στην άπελπισία, πού άλλοτε χτυπά μυστικά τήν πόρτα τής ψυχής καθενός ανθρώπου και άλλοτε τό σύνολο τής κοινωνίας μας, μοναδική έλπίδα του κόσμου όλόκληρου άποτελεί ό ίδιος ό Χριστός, ή πηγή τής ζωής και τής Άναστάσεως.

Ό ρόλος έπομένως και ή διακονία του ιερέως εΐναι ζωτικής σημασίας, διότι άποτελεί τον ζωντανό άπόστολο και κήρυκα του Εϋαγγελίου τής έλπίδας, τής πίστεως και τής άγάπης. Ό ιερέας στα μάτια του κάθε πιστοϋ εΐναι εκείνος ό όποιος ως άλλος Σαμαρείτης, θά τον λυτρώσει από τίς θλίψεις και συμφορές του βίου, ως άλλος Παϋλος θά του μιλήσει ξανά και ξανά για τίς αλήθειες τής Όρθοδόξου Πίστεως και εϋσεβείας, και μέ τό παράδειγμά του θά τον φωτίσει και θά καταστήσει τό Εϋαγγέλιο όχι μόνο

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ

ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΩΑΝΝΟΥ ΓΕΝΝΑΔΙΟΥ 14 (115 21)

ΤΗΛ. 210-72.72.204, ΦΑΧ 210-72.72.210

3

κατανοητό αλλά και εφαρμόσιμο στην πράξη, στην καθημερινή βιοτή του κάθε πιστού.

Ο ιερέας αποτελεί σημείο αναφοράς για την κάθε κοινωνία, όπως άλλωστε πρώτος υπάρχει ο Χριστός. Κατά συνέπεια ή ζωή του κληρικού αποτελεί και οφείλει να αποτελεί μία σταυρική και αναστάσιμη πορεία, μέ μοναδικό σκοπό την σωτηρία του κόσμου, για την επίτευξη του οποίου διαθέτει κάθε πνευματική και σωματική του δύναμη στην διακονία του Θεού και στην προσφορά στον συνάνθρωπο. Ο ιερέας όμως δεν παύει να είναι και άνθρωπος, να έχει την ανάγκη του στηριγμού και της συνδρομής των πιστών, κατά την περίοδο της κλίσεώς του πριν από την χειροτονία, αλλά και στην διάρκεια της διακονίας του ενώπιον του Αγίου Θυσιαστηρίου. Ίδιαίτερος μάλιστα όταν πρόκειται για νέον άνθρωπο, πού καλείται επιπλέον να παλαίψει ενάντια στις σύγχρονες αντιξοότητες και δυσκολίες.

Τέκνα εν Κυρίω αγαπητά,

Εάν θέλαμε να συνοψίσουμε σε δύο μόνον λέξεις τό νόημα και τό περιεχόμενο της ιερατικής κλίσεως, δεν θά επιλέγαμε προσφορότερες λέξεις από την *υπόσχεση* και την *προσδοκία*. Υπόσχεση του κληρικού ότι τίθεται άνευ όρων στη διακονία του Θεού, και υπόσχεση του Θεού ότι είναι άρωγός στο δύσκολο έργο πού αναλαμβάνει ο κάθε ιερέας. Παράλληλα, προσδοκία εκ μέρους του Θεού, ότι ο κληρικός θά ανταποκριθεί στην παρά Θεού κλίση και θά παραμείνει πιστός στην υπόσχεσή του, και προσδοκία όλων των πιστών, ότι ο ιερέας θά αποδειχθεί όδηγός ισάξιος του Μωυσή, και θά τούς όδηγήσει μακριά από τὰ άδιέξοδα και τόν πνευματικό όλεθρο, στην κατάκτηση της γής της έπαγγελίας, δηλαδή της εν Χριστώ σωτηρίας.

Δέν θά μπορούσε άλλωστε ή θυσιαστική ζωή του κληρικού να περιγραφεί διαφορετικά, άφου και ο ίδιος ο Σταυρός του Κυρίου μας αποτελεί υπόσχεση και προσδοκία: Υπόσχεση νίκης κατά του άντικειμένου έχθρου και πολεμίου, και προσδοκία Αναστάσεως για τόν κάθε χριστιανό, ο όποιος προστρέχει μέ πίστη και κλίνει ενώπιον του Τιμίου Σταυρού τό γόνυ της ψυχής και του σώματος και τόν άσπάζεται εύλαβικά.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ

ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΩΑΝΝΟΥ ΓΕΝΝΑΔΙΟΥ 14 (115 21)

ΤΗΛ. 210-72.72.204, ΦΑΧ 210-72.72.210

4

Αὐτῆς τῆς ὑπόσχεσης καί τῆς προσδοκίας τήν ἐκπλήρωση εὐχόμεθα πατρικῶς γιά κάθε πιστό χριστιανό, πρὸς δόξαν τοῦ ἁγίου ὀνόματος τοῦ ἐν Τριάδι μόνου Θεοῦ.

- † Ὁ Ἀθηνῶν **Ι Ε Ρ Ω Ν Υ Μ Ο Σ**, Πρόεδρος
- † Ὁ Σάμου καί Ἰκαρίας Εὐσέβιος
- † Ὁ Καστορίας Σεραφεῖμ
- † Ὁ Καισαριανῆς, Βύρωνος καί Ὑμηττοῦ Δανιήλ
- † Ὁ Φλωρίνης, Πρεσπῶν καί Ἑορδαίας Θεόκλητος
- † Ὁ Κασσανδρείας Νικόδημος
- † Ὁ Ὑδρας, Σπετσῶν καί Αἰγίνης Ἐφραῖμ
- † Ὁ Πειραιῶς Σεραφεῖμ
- † Ὁ Σερρών καί Νιγρίτης Θεολόγος
- † Ὁ Σύρου, Τήνου, Ἄνδρου, Κέας καί Μήλου Δωρόθεος
- † Ὁ Σιδηροκάστρου Μακάριος
- † Ὁ Χαλκίδος Χρυσόστομος
- † Ὁ Νέας Σμύρνης Συμεών

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς
† Ἀρχιμ. Μᾶρκος Βασιλάκης

Ἀκριβὲς Ἀντίγραφον
Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

† Ἀρχιμ. Μᾶρκος Βασιλάκης